

సాక్షి

సాయంత్రం అయ్యే సరికి టేబుల్ సైడ్ అఫ్ సుండి బయటపడింది సాదామిని.

అఫీసు రిల్లింగ్ కు ఎదురుగా కొత్తగా రిలిజైవ్ సిక్టర్ తాలూకు అకాశ దుందిత ఎత్తున సిసి కట్ బోల్డ్.

పోరాయిన్ స్విమ్మింగ్ సూట్ లో హో ఆమె కాళ్ళముందు కూర్చోని ప్రైకి చూస్తున్నాడు ఆమె నడుం ముట్టా చెయ్యేసి. ఆమె ఎదపొంగారగా కవ్వింతగా చూస్తోందన్నది.

ఏం సిస్- ఏం కాస్ట్యూమ్.

ఆ పోరాయిన్ కెంత మంది ఆరాధకులతో-

అదీ- ప్రీ జన్మేత్తినందుకు సార్థకత తనూ ఉంది- ఎందుకూ?

ఒక వేళ ఈ రోమియో నిరుద్యోగి? అతన్ని పట్టించుకోనట్లు ముందుకే దా రితియసాగింది సాదామిని.

'మేడమ్! ఆగంటి.. స్ట్రీట్...' తొందర తొందరగా నడవడం వల్ల కామోసు వగరు పున్నాడు.

'ఏమంటి?' అగి ముఖం చిట్టించింది సాదామిని.

నిశ్చయమిలాడతను. మీరు చాలా అందంగా ఉంటారు.. సాదామినికి నవ్వువచ్చింది. 'ఈ ఏటిమేట్ జోకు మిస్టర్! థాంక్స్'

గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేసినా ఉద్యోగం అతన్ని వరించలేదు.

అదే సాదామిని ఇంటర్ పూర్తి చేసి టైప్, షార్ట్ హ్యాండ్లు కానివ్వడమే తరువాయి మంచి ప్రైవేట్ ఫరంలో ఉద్యోగం దొరికింది.

దాంతో అయ్యగారు ఫ్లేట్ ఫిరాయిస్తే 'పోపోరా! అది రూడేరగానే నిన్నడిగితే ఏమన్నావ్- కాకిలాంటదన్నావా? ఇప్పుడు ఉద్యోగస్తురాలు కాగానే హాసలాంటదైపోయిందా... తమ్ముడివని నేను వెనకేసుకొచ్చినా అది నువ్వంటేనే ఇంతెత్తున ఎగురుతోంది. పెళ్ళి చేసుకోంటే జీవితాంతం నీతో కాసరం వెలగబెట్టాల్సింది, చేతనైతే దాన్ని ఒప్పించు..' అక్కయ్య పెదవి విరిచింది.

మొదట్లోనే తనంటే అతను మొగ్గు చూపినట్లయితే సాదామిని అంగీకరించేది.

వయస్సు చేసే అల్లరిని కంప్లెట్ చేసుకోలేకపోయింది సాదామిని.

తన తల్లి చెప్పినట్లు- అడదని పుట్టాక దానికి మొగుడు ఎక్కడో ఉంటాడు.

కొందరికి ఇవ్వలేకపోవడం వెళ్ళితే మరి కొందరికి పాతిక దాలుతుంది.

తనకప్పుడు ఇరవై.

కోరికలైతే జోడు గుర్రాల మీద పరుగెత్తున్నా తోడు దొరకొద్దూ...

తొలిరేయి-

ఎంతతీయవైనది.

అద్దో అలౌకికానంద ప్రక్రియ.

తొలి రేయికి ముందే జుర్రుకొంటారు కొందరైతే.

ఎంత ఆశ్రం-

ఎంత అవసరం-

మనిపై పుట్టాక తప్పనిసరేమో మన్న ముతాత-విన్నతాత- నేడు తండ్రి- ఈ సరంపర ఎలా ఏర్పడింది?

ప్రీ పురుషుల తాదాత్మ్యకలయికతోనే గా-

ఆ అమరసౌఖ్యం తనదాకా ఎప్పుడొచ్చేట్టు?

నిన్న చెప్పేస్తా మీరు వినిపించుకోలేదు! నా నిర్ణయం చెప్పేలోపున మీరు తొందరపడి వెళ్ళిపోయారు...! రోమియోకేం బదులివ్వక తలొంచుకు కదులుతుంటే 'ని సంగతి మూడోజాలో చెప్పారుగా.. మీ ఇల్లు నాకు తెలుసు! మీకు అంగీకారమైతే మా పేరెంట్స్ తో వస్తాను. నేనూ ఉద్యోగినేమేడం! నాపేరు ప్రసాదమూర్తి...'

బాపుంది సమస్య-

నిన్నటికి నిన్న తననువరించే దెవరాని తెగ మధనపడింది. ఒక్కరుకూడు- ఇద్దరూ ఉద్యోగిస్తులే- తన నిర్ణయం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు ఇవేళ.

ఇన్నాళ్ళూ తనో అనాకారని ఎంతో బాధపడింది...

ఫర్వాలేదు- తన ఉనికికి ప్రత్యేకత ఉంది...

గర్వంగా ఫీలయింది సాదామిని.

ఆ ఇద్దర్లో ఎవరిని ఎంచుకోవడమని ఇంట్లో ఏ పనిలో ఉన్నా ఒకటే ఆలోచన-

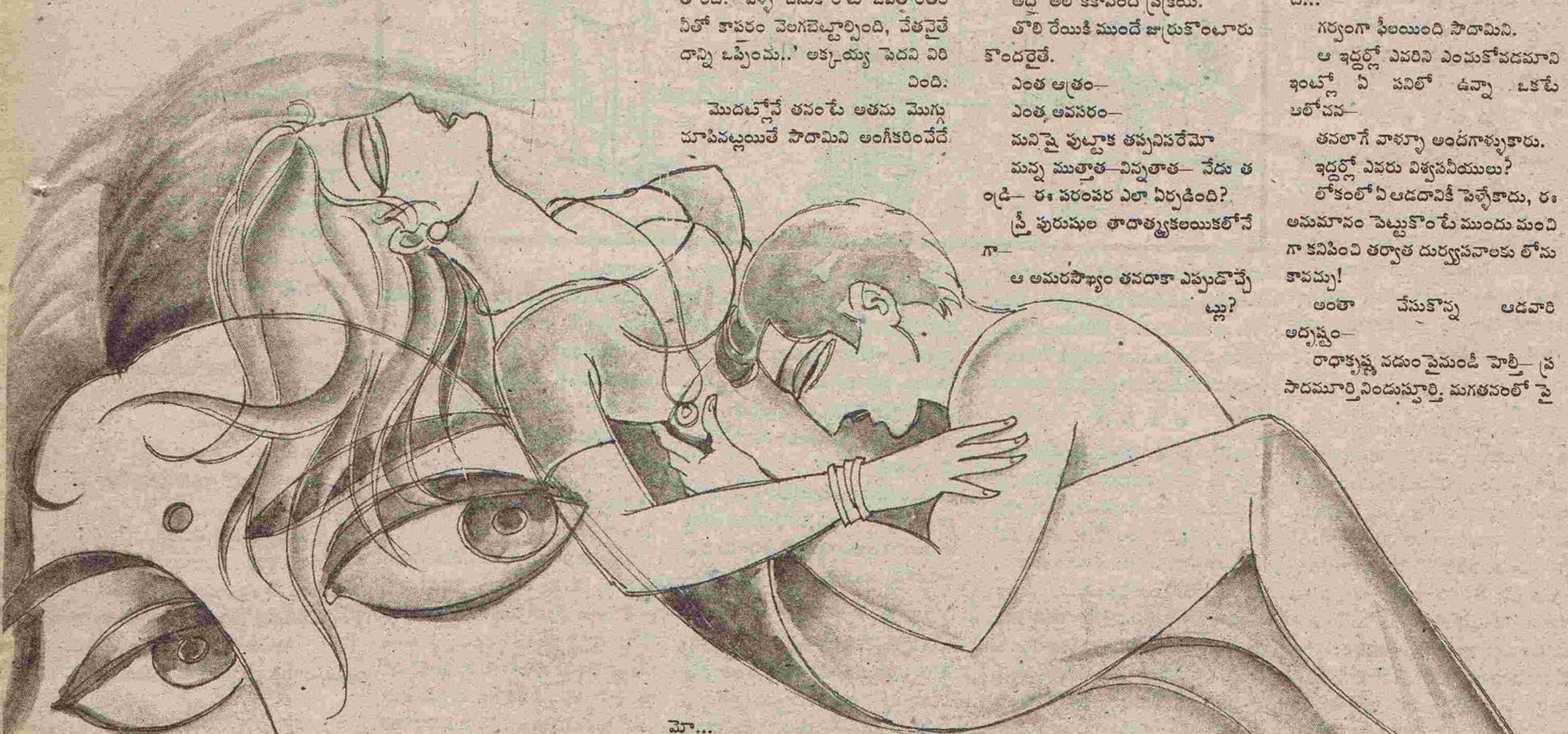
తనలాగే వాళ్ళూ అందగాళ్ళుకారు.

ఇద్దర్లో ఎవరు విశ్వసనీయులు?

లోకంలో ఏ అడదానికి పెళ్ళికాదు, ఈ అనుమానం పెట్టుకొంటే ముందు మంచి గా కనిపించి తర్వాత దుర్వ్యసనాలకు లోను కావచ్చు!

అంతా చేసుకోన్న అడవారి అదృష్టం-

రాధాకృష్ణ నడుంపైనుండి హెల్మీ- ప్రసాదమూర్తి నిండుస్తూర్తి. మగతనంలో పై

ఒక్క మగాడికి తను నచ్చడంలేదే... నిట్టూరుస్తూ ముందుకు సాగింది సాదామిని.

'బూలో!' ఎవరో పిలుస్తున్నట్టుంటే వెనక్కి తిరిగి చూసింది.

ఇంకెవరూ- రోజూ వెంబడించే రోడ్ సైడ్ రోమియో! తను అందగలెక్కాడు- ఏం చూసి ఇతగాడు వెంటపడ్తున్నాడు? సరే!

అడది తేరగా దొరికితే చాలు ఈ మగాళ్ళకి-

తనుండే వీధిలో చూస్తేనే డోకొస్తుంది. అంత అసహ్యమైన బట్టలు- కంపు, అట్టులుకట్టిన తెలసంస్కారంలేని జాతుతో ఓ సిద్ది-

చెతకుండీల దగ్గర ఏరుకోవడం, అడుక్కోవడంతో పాట్లపోసుకునే అలాంటి జగున్నాకరమైనదాన్ని ఒక్క మారు కాదు... రెండు మార్లు గర్వవతిని చేసినదిరారు.

అది బిడ్డనుకనడం- వీ కుప్పతోట్టలో నో పడెయ్యడం- ఆ నెత్తురుగడ్డ కాకులు, కుక్కలకు ఫలహారం కావడం.

హాతవిధి!

అలా దిక్కు మొక్కులేని అనాకారివే వాడుకొన్న (అంథ) కాముకులున్న ఈ సమాజంలో తను ప్రయోజనకారేగా-

నాలుగంకెల్లో సంపాదన, శుభ్రమైన బట్టలు, అన్నింటినీ మించి నిరుద్యోగుల పాలిటికి కల్పనకుం!

ఫర్ యువర్ కాంప్లిమెంట్...' అంతలోనే సీరియస్ అయింది అయితే ఏంటంటి?

'మీరు నాకునచ్చారు!'

'పెళ్ళి చేసుకోంటారా?' సూటిగా అతని కళ్ళల్లోకి చూసింది.

'అదీ.. నేనూ...'

'నామ్మడు మగాళ్ళంటే నాకసహ్యం! విసురుగా తన దారి పట్టింది సాదామిని.

సాదామిని ఇంట్లో అడుగు పెడతానే వాసు పళ్ళికిలిస్తూ ఎదురయ్యాడు.

ఆమె తల్లికి స్వయానా తమ్ముడతను.

'నా కూతుర్ని చేసుకోరా...' అని ఓనాడు అక్క బ్రతమాలితే-

'పో అక్కా! నీ కూతుర్నే చూసి చేసుకోనేది...' అని గేలి చేశాడు.

'అడదని పుట్టాక ఎక్కడో దానికి మొగుడు ఉంటాడా! దేవుని నిర్ణయాన్ని తప్పించలేరెప్పుడూ! సొంత తమ్ముడివి కదాని బ్రతిమాలతుంటే నా బిడ్డనే మలకనగా చూస్తావటా...' తమ్మునిపై అశవదులు కుందామె.

మా...

తెలిసి తెలిసి ఏ గాలికా వాపెత్తే అలాంటి మగపుంగవుల్ని ఏ ప్రీ స్వీకరిస్తుంది?

ఇందాక అఫీసునుండి బయటపడేముందు అదేపనిగా తనకేసే చూస్తున్న కొరిగ్ లో 'రాధాకృష్ణగారూ ఏంటలా చూస్తున్నారు?' అంది సాదామిని.

'కోటి మార్కుల వెలుగు, రతి దేవిని మించిన అందనందాలలో మీరుంటే నూ...' నవ్వేశాడతను.

సాదామిని మనసు చివుక్కుమంది.

అనాకారైతంత మాత్రాన తను ప్రీగా పుట్టలేదా?

అతన్ని ఇరించమని ప్రాధేయపడలేదే...

అంతకర్మశంకా మాట్లాడే తను బాధపడ్తుండవేనా లేదు. బ్లడీ శాడిస్!

ఆ మాటకొస్తే అతనూ సవ మన్నుడు డేంకాడు- ముక్కుమాత్రం అమరింది చక్కగా కోటేరేసినట్లు.

అసలు తప్పంతా తనది-

అశుద్ధం మీద రామేస్తే ఎంతో ఇదీ అంతే!

ఆ అసమానం, దార్లో తికమక రోమియోపై ఉక్కోషాస్తంతా ఎదుటపడ్డ అమ్మ తమ్ముడిపై చూపింది సాదామిని

'మనిషికోమాట, పశువుకోదెబ్బ! సిగ్గు శరంలేని జన్మ... ఛీ!' అంటూ వాసు ముఖం నల్లబడింది.

చేసేదేంలేదట్లు నేలకేసి గట్టిగా కాలితో తన్నాడు.

ఆ రాత్రి ఎంతకూ నిద్రరాకుంటే పక్కమీద అలూ ఇలూ దొర్లుతూ తన

తనను వరించే ఆ మనోహరుడు ఎక్కడున్నాడో-

తన పరువాన్ని పాయింటు పాయింటు వదలకుండా అతను తాకుతూంటే- ఓహో...!

ఎంత పులకరింతో-

జీవితాంతం తరగని మఖనిధి అది!

ఇలా పరిపరి విధాల కలలోలేలిపోతూ సాదామిని ఏ ఆపరాలో కమ్మకునికినా మళ్ళీ తెల్లవారు జానున్నే లేచి కూర్చున్నది.

అలా ప్రాతఃకాలాన్నే లేపడం ఆమెకల వాలు.

'కళ్ళు నిర్రగా ఉన్నాయి. రాత్రి నిద్రపట్టలేదా? తల్లివలకరించింది.

'తలనొప్పిగా ఉంటే నిద్రపోలేకపోయాను..' సమయానుకూలంగా బోంకేసింది సాదామిని.

మెల్లగా సమీపించాడు రాధాకృష్ణ.

చేతిలో ఫైల్ ను టేబుల్ మీద పెట్టి ఒంటాడు 'నిన్న మీ మనసు బాధ పెట్టినట్లున్నాను. నా ఉద్దేశ్యం సూటిగా చెప్పాను. మీరు అర్థం చేసుకున్నట్లులేదు. రాత్రంతా ఆలోచించాను, మీరు సమ్మతిస్తే పెళ్ళి చేసుకోవాలనే- తొందరేంలేదు, ఆలోచించుకునే చెప్పండి...' లో గొంతుకతో చెప్పిన అతనికేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూండేపోయింది సాదామిని.

మరో షాక్ ఆ సాయంత్రం ఇంటికే చూడడా-

చెయ్యి ఎవరో ఎలా తెలుస్తుంది? ఇద్దరి పేర్లూ చీట్లైతే-

బాపుంది సరదా!

బడియా స్పరించడమే తడవు అలాగే చీట్లు వేసి గుప్పెట్లో గులకరించి ఓ చీటి ఎత్తి చూసింది సాదామిని.

దరహాసం వెల్లివిరిసింది తన పెదవులపై.

ఈ సమస్య కన్న వారికి చెప్పినా భారం తనపైనే వేస్తారు పెళ్ళి చేసుకోనేది నీవేగా మంచివెడలు నీకే తెలియాలి.. అంటూ.

విజ్ఞతకలిగినదని తనపై వాళ్ళకు పూర్తి భరోసా-

ఇదిగో.. తేల్చుకొంది తన వరుణ్ణి...

అతను తన వలువలు విప్పదీస్తున్నాడు.

కొండ విలువలా ఒళ్ళంతా చుట్టేసు కుంటున్నాడు. పెదవుల్లో జ్యూస్ జుర్రుతూ, తను మధ్యగాలి సైతం దూరనంత గట్టిగా హత్తుకుంటున్నాడు.

ఒళ్ళంతా తియివి మైకం.

కళ్ళు నిషేగా నోలుతున్నాయి.

ఆ కలవరంలో, తనవతో సాదామినికి రేయంతా జాగరణ!

సాధున్నే మొన్నట్లుగా 'రాత్రి నిద్రపట్టలేదా ఏమిటి, చూడు కళ్ళు ఎలా నిర్రగా ఉన్నాయో? అదేంతనొప్పి, డాక్టరుకు చూపించుకోరాదా?! కళ్ళకు అద్దాలేమైనా ఇస్తాడేమా...' అనే తల్లితో-

'ఇది తలనొప్పివల్లకాదులేమ్మా! రాబోయే మీ అల్లుని అలాపనలో..

ఏ కూతురులైనా ఇలా కన్నతల్లితో సిగ్గు విడిచి చెప్పకుంటుందా?

నీ సాదా!

వి.ఎమ్.ఎన్.స్వాతి